

[Indenrigsministeren.]

både ejere af beboelseejendomme og af andre erhvervsejendomme end landbrugs-ejendomme — vil få lettelse af ejendoms-skatteerne gennem ejendomsskyldens fikse-ring. Dette hænger sammen med, at amts-kommunal grundskyld kun svares, når ejendommenes værdier overstiger det dob-belte af grundværdien med tillæg af byg-ningsfradraget. På grund af denne særlige beregningsmåde er de fleste ejere af land-brugsejendomme allerede efter de gældende regler fritaget for ejendomsskyld, og fikse-ringen betyder derfor ingen lettelse for dem.

Forøgelsen af den sognekommunale be-skatning udgør som nævnt kun 33 mill. kr. Kun en meget lille del heraf — gennem-snitlig under $\frac{1}{5}$ — vil efter de gældende ligningsforhold i 1959-60 blive udskrevet som sognekommunal grundskyld. Den fore-slåede lettelse af amtskatterne er altså ikke en lettelse, der blot betyder, at de sognekommunale ejendomsskatte forøges tilsvarende, men en virkelig lettelse for ejendomsbesidderne i sognekommunerne. Det skal dog for fuldstændighedens skyld bemærkes, at lettelsen ikke vil blive lige stor alle steder. For det første spiller lig-ningsforholdet ind. Dernæst har en del sognekommuner — i alt 71 — grundskyld-promiller på under 12. Disse kommuner skal efter forslaget normalt forhøje promillen til 12; men lettelse for ejendomsbesidderne vil der også blive i disse sognekommuner.

Når det er muligt at nøjes med en for-øgelse på kun 33 mill. kr. af de sognekom-munale skatter, er årsagen forslaget om statens overtagelse af kommunernes direkte folke- og enkepensionsudgifter, der betyder en lettelse på henimod 47 mill. kr. Statens overtagelse af de kommunale andele i for-lystelsesafgift og afgift af stærke drikke betyder kun en mindreindtægt på 6 mill. kr. i sognekommunerne. Staten letter altså sognekommunerne for udgifter på 41 mill. kr., og herved muliggøres det, at lettelsen i den amtskommunale beskatning på 74 mill. kr. kun medfører en forøgelse af den

sognekommunale beskatning på 33 mill. kr.

De tal, jeg her har nævnt, er de samlede virkninger i 1959-60 i alle amtskommuner og i alle sognekommuner i landet set under ét.

I amtskommunerne er virkningerne ens. I alle amtskommuner får ejere af ikke-land-brugsejendomme grundskylden halveret, og ejere af landbrugsejendomme opnår mere end en halvering af grundskylden som følge af, at landbrugstilskuddet bevares fuldt ud. Grundskyldpromillerne i 1959-60 for ikke-landbrugsejendomme varierede fra knap 14 til godt 27; for landbrugsejendomme var-ierede de fra ca. 10 til ca. 22. Hvis forslaget havde været gældende, ville de for ikke-landbrugsejendomme have varieret fra knap 7 til ca. $13\frac{1}{2}$ og for landbrugsejendomme fra godt 3 til knap 9. Kun i Københavns amt er virkningerne lidt anderledes på grund af bortfaldet af det særlige tilskud på 3 mill. kr. til denne kommune.

Ser vi derimod på sognekommunerne, vil der være store udsving i virkningerne.

Dette hænger for det første sammen med, at halvdelen af den del af amtskom-munernes udskrivning, der efter forslaget udskrives på sognekommunerne, altså $\frac{1}{4}$ af den amtskommunale udskrivning, skal for-deles på sognekommunerne i amtsråds-kredsen efter indkomster. Dette vil i forhold til den nuværende fulde udskrivning på fast ejendom bevirke, at skatteyderne i de af en amtsrådsreds' sognekommuner, der har relativt større indkomster end grund-værdier, kommer til at betale mere til amtskommunen. Hvis i en sognekommune grundværdierne udgør f. eks. 5 pct. af alle grundværdier i amtsrådskredsens sogne-kommuner, medens indkomsterne udgør f. eks. 7 pct., vil skatteyderne i denne kom-mune komme til at betale mere til amts-kommunen. Dette forhold vil gennemgående betyde, at de bymæssige kommuner, her-under forstadskommunerne, kommer til at betale mere, men særlig store forskydninger bliver der af denne grund ikke tale om.

Det andet forhold, der bevirker, at der